

Naprej velja

za Ljubljano:

za vse leto 6 gl. — kr. a. v.

za pol leta 3 " 20 " " "

za čet. " 1 " 75 " " "

po pošti:

za vse leto 7 gl. — kr. a. v.

za pol leta 3 " 60 " " "

za čet. " 2 " 5 " " "

Rokopisi se ne vračujejo.

Oznanila.

Za navadno trlistopno

vrsto se plačuje:

6 kr., ktera se enkrat,

9 " " " dvakrat,

12 " " " trikrat

natisne, večje črke pla-

čujejo po prostoru.

Za vsak tisk mora biti

kolek (štempelj) za 30 kr.

Vredništvo je na starem

trgu hišna št. 15.

NAPREJ.

Dopisi naj se blagovoljno frankirajo.

Št. 11.

Ta list izhaja vsak vtorek in petek.

Tečaj I.

Ljubljanski deželni zbor.

3. februarja. (10. seja.) Zadnje seje zapisnik se je po malem popravku potrdil in podpisal. Poslanec g. Kapeletu je dal g. prvosednik odpust za 8 dni, g. Jombartu pa zbor za 14 dni. V odbor za vstanovitev so izvoljeni gg.: Ambrož, bar. Apfaltern, Derbič, Guttman, Kromer, Obreza in dr. pl. Wurzbach. G. baron Apfaltern pa tega dela ni mogel prevzeti, ker uže preveč oprava ima v srenjskem odboru; zato je nasvetoval, naj stopi na njegovo mesto g. Mulley, ki je imel 17 glasov. To je zbornica soglasno prijel. Na to se je pričel pogovor, da bi se popravila streha na stolpu (turnu) ljubljanskega bolnišča; da bi se povikšal stolp, in prizidala nova zakristija in shramba mašne obleke. Poročevavec g. dr. Zupan je podpiral nasvet deželnega odbora, in hotel je, da bi se vzelo iz deželne blagajnice, kar bi primanjkovalo novcev (denarjev). G. Brolih je menil, da lepe cerkve so res krasota kranjske dežele; ker pa ni za čim zidati, zato je treba premisliti, ali cerkev spada res k bolnišču, in ali je to res taka reč, ktera zadeva vso deželo; da imamo sicer sploh dobro voljo, ali da so večkrat naše moči preslabe. Potem je svetoval, naj bi se vzele v pretresovanje tiste reči, ktere imajo priti na vrsto, ali pa, naj bi se izvolil odbor, kteri bi presodil, kar se tiče stroškov. G. Mulley pa je rekel, da kdor se pri važnih principih trga in trese za nekoliko tisoč goljdinarjev, tak naj bi tudi tukaj počasnejše hodil, posebno ker ta stolp stoji v najbogatejšem ljubljanskem predmestju, in poznejše bode treba najbrže še enega stolpa, morda treba celó nove cerkve; torej podpira samo 1. razdelek g. Brolihovega nasveta, 2. razdelek pa ométa. G. Kromer pravi, da bi se tacega nasveta pač bilo nadjati od kakega zavoda mestnega olepšavanja, pa ne od deželnega odbora; zato je nasvetoval, naj se podpre z vzroki, kar imá priti v zbornici na vrsto. G. Guttman je trdil, da to je sama svoja cérkev; da cérkev spada k bolnišču, bolnišče pa da je deželno; zato je podpiral nasvet deželnega odbora. G. Dežman je dokazoval, da to je sama kapela, in svetoval je, da bi jo trebalo popraviti, ne zato, da bi se merila z nasprotno protestanško kapelo, temuč zato, ker je to potrebno. G. Kromer pak je Dežmanu nasproti trdil, da to je po besedah samega škofa le domača kapela. Dr. Toman je (slovenski) podpiral nasvet g. Dežmana, opominjaje, kako mora zebsti otrok, kadar jih prinesó h krstu. Dekan Toman pak je (slovenski) zavrnil, da tudi g. dr. Toman gotovo ni bil krščen pri zakurjenem kamenu, in zakaj da bi se bolj skrbelo za nezakonske nego zakonske otroke? Da je v Ljubljani mnogo kerščanskega duha; da so bogoboječi Ljubljančanje popravili s pobožnimi darili Šenklavško in Trnovsko božjo hišo; da torej

gotovo tudi bode mogoče to cerkev sezidati s pobožnimi pripomočmi; zato je podpiral nasvet g. dr. Kromerja. G. Dežman je umeknil svoj nasvet, po kar je bil g. dekan pokazal, da mu je ljubljansko pobožno milosrđe tako znano. G. dr. Toman je rekel, da ne dela nikakoršnega razločka med zakonskimi in med nezakonskimi otroki (slava!); da ima vendar gorko kri v žilah, če tudi je krščen bil pri mrzlem kamenu. Pobral je torej zopet nasvet, kterege je bil vrgel g. Dežman, in vzel ga je za svojega. G. dr. pl. Wurzbach je podpiral drugi nasvet g. Broliha. Poročevavec dr. Zupan je opomnil, da bi to bilo sramotno deželi, ko bi se od hiše do hiše moralo beračiti za to sicer malo pa vendar potrebno zidovanje, in priporočal nasvet deželnega odbora. Pri glasovanju je padel prvi in drugi razdelek Brolihovega nasveta, potem Dežmano-Tomanov in tudi nasvet deželnega odbora. — Ob teh stroških bode pasti moral tudi sam stolp.

V prosilni odbor so bili izvoljeni gg.: Rudež, pl. Strahl, Dežman, Gustav grof Auersberg in dr. Recher.

5. februarja. Zadnje seje zapisnik se je prebral in potrdil. G. prvosednik baron Codelli je oznanil, da se je osnoval odbor za vojaško vstanovitev, dr. pl. Wurzbach da je izvoljen za prvomestnika in g. Guttman za perovodjo. Potem se je začelo govoriti, kako bi se v red spravilo požiganje na ljubljanskem močvirju. Poročevavec g. dr. Bleiweis je to reč tenko razložil zbornikom. G. Kromer je ométal vse, kar je bil nasvetoval deželni odbor, in rekel je, naj se v tej zadevi ustanovi odbor petih ali sedmih udov; tudi g. Dežman ga je podpiral. G. dr. Bleiweis pravi, da neče deželnemu zboru ukazovati, vendar méni, če se ta stvar dá v birokratične roke, da bi to malo pomoglo, in da je deželni odbor samo izpolnil dolžnost, ktero mu je bil naložil prvi deželni zbor. V glasovanju je večina potrdila g. Kromerjev nasvet. Potem je (slovenski) nasvetoval dr. Bleiweis, da bi se opravični red prestaviti dal tudi na slovenski jezik. Rekel je, da to je reč, ki se uméje sama ob sebi, ker je bil uže poslanec Zagorec izrekel željo, da bi se več po slovenski govorilo v zboru; potrebna da bi utegnili biti prestava tudi poznejše, ko bode morda v deželni zbor izvoljena večja množina tacih poslancev, ki ne znajo tako dobro nemški, kakor slovenski; da ima tudi mestna gosposka sama svoj opravični red v obeh jezicih; da torej se ni bati, da bi tega ne dovolil deželni zbor, vzlasti zato, ker bi to prizadelo komaj 16—17 gld. stroškov. Glasovalo se je, in padel je tudi le-ta nasvet. Poslanca gg.: dr. Bleiweis in Vilhar sta potem odšla iz zbornice. Poslanec gg.: dr. Tomana in Gustava grofa Auersberga ni bilo v zbornici. Prihodnja seja bode v soboto 7. dan t. m.

Ljubljana. Uže sam časnik „Laibacher Zeitung“ spoznava, da je pri nas tudi kmetu potrebno zvedati, kaj in kako se govori v deželnem zboru; možjé pa, ktere je volil Slovenec, da bi se potezali za vse njegove pravice, tega še neté uméti! — Časopis „Triester Zeitung“ piše, da se je te dni prišel kmet zahvalit v svojem imenu, in v imenu mnogo družih g. grofu Auersbergu, ker se je v zboru poganjal, da bi se Slovenec ponemčil. Zdi se nam, da bi to utegnila biti zopet kaka stara tržiška zgodbica. Ne brigamo se za njo, dokler ne zvemo kmetovega imena, ker nam je znano od več strani, kako mislijo o tem prosti ljudjé po Kranjskem; zato podajamo, kar nam iz Gorenškega piše kmet, ki je bil tudi volilec za deželni zbor:

Močno nas veseli, da smo zvedeli pravicoljube možjé, ki so se pošteno potezali v deželnem zboru, naj bi tudi priprost kmet v domačej besedi bral in zvedel, kaj se tam govori. Čast in poštenje tacim možém! — Ali zeló nas je užalilo, ko smo zvedeli, da ta nasvet ni obveljal; — vendar pa nam je drago in ljubo, da smo spoznali tudi nasprotno možjé. Nektere smo uže naprej ugonili, — ali zavzéli smo se, ko smo brali vmes tudi taka imena, ki jih med temi nikdar nismo iskali! Uže prav! saj smo si zapomnili — in ménimo, da ne le mi Gorenci, ampak tudi drugod! — Nismo kmetje tako nemumni ne, kakor ménijo nekteri visoki možjé! Mislijo si: saj od kmeta se nimamo nič nadjati; pa naj tudi ne pričakujejo v prihodnje glasú več od nas. Bog nam daj novih volitev učakati, bodemo uže drugače volili! — J. K.

V Pragi 31. januarja. —b— „Le ravnopravnost more upokojiti razne narode; kar je tebi prav, družemu ne krati; kadar ne bodo narodje več drug kladivo drug naklo, potem bode konec narodnih prepиров; enake teže, enake pravice.“ Tako je govoril 29. januarja v češkem deželnem zboru slavni Palacky, in dokazoval je, kako še nima češki narod ravnopravnosti, ktero mu je dala narava in cesar. Pokazal je, kako so se borili Čehi za svoja prava, in kako se vedno še boré, in da se bodo še borili, ako deželni zbor ne poravná, kar je Dunaj ukrivičil. Razložil je slavni govornik, ne le, da se godé krivice češkemu narodu, ampak tudi, kje in zakaj se mu godé. Vse te krivice izvirajo iz volilnega reda, po katerem Čehi komaj večino volijo v zbor, dasitudi jih je več od Nemcev, in dasitudi so bolj z davki obloženi. Kdor je čul ali čital njegov logični, krepki in globoko premišljeni govor, moral je biti navdušen. Ko se je pokazal čestiti starček na večer v gledališči, zadonelo mu je od vseh strani: živio in slava! Ta govor ni zanimljiv samo Čehom, temuč tudi nam Slovencem, kajti okolnosti v Slovencih so tukajšnjim jako podobne. Nasvet Palackega, da bi se pregledal in predelal volilni red, bil je soglasno predan komisii devetih mož, da ga pripravi prihodnjim sejam. Tukajšnji nemški časnik pravi, da ta nasvet bode sprejét, ali na podlagi februarjevega patenta, ker večina v komisii je ustavna. Težko je povedati, kako bode ta nasvet sprejét na podlagi februarjevega patenta. Gotovo pa je, da bodemo v prihodnjih sejah slišali o tem nasvetu še mnogo hudih prepиров; obé stranki se pripravljati na boj; odjenjati ne misli nobena. Da nemška stranka nima volje odnehati, kaže tukajšnji list „Morgenpost“, ki pravi, da vlada je primorana večo moč dajati nemškej strani v Češkej, da bi se ne godila Nemcem sila v zgolj nemških deželah v Avstrii nad in pod Anizo, v Solnograjskem itd. Čehi tedaj upajo mnogo ali vse od prihodnjih sej, ki bodo važne Čehom in južnim Slovanom, in vsej Avstrii, kakor je djal Palacky sam, torej tudi vsej Evropi.

Razun domačih zadev dajó tukajšnjim politikom dosti opravka poljske novice. Posebno hudo je tukajšnjim Poljakom, ki ne zvedó ne iz domačih pisem, ne iz časnikov, kako je v njihovej domovini prav za prav. Kar jih je tu iz poljskega kraljestva, pripravili so si uže popotne liste, da pojdejo k svojim rodovinom, če bode treba. Pravijo, da jim je dala policija popotne liste svetováje, naj se daljnopisno (telegrafično) obrnejo do ruske vlade v Varšavo, da zvedó, če smejo iti čez mejo ali ne. Tudi v Krakov se nič gotovega ne zvé iz kraljestva. Nek Poljec, ki je prišel od tamkaj sem, rekel mi je: „le toliko vé m, toliko se vé sploh, da huje ni bilo in tudi menda ne bode pri nas.“ Domá je iz Varšave. Solze so mu stopile v oči pri teh besedah, in globoko se je zamislil. —

Denes, večerj in sploh ta mesec nam hodijo žalostna poročila iz mile domovine. Čudno se nam ni zdelo, da je v Celovcu padel g. Einspielerjev nasvet, ki se tiče narodnosti, tudi ne, da ni obveljal nasvet vzvišenega vladike Dobrile v Poreču; ali da je zmagan nasvet dr. Tomana in dr. pl. Wurzbacha, in da mu je nasprotoval ne samo g. Kromer, ampak tudi g. Dežman, tega bi se nikdar ne bili nadjali. Naj bi vendar premislili ti možjé, kaj poreče prihodnji rod o njih, ako jih ne more soditi sedanji po njih vrednosti! Kar je govoril avstrijski prvi svobodoljub, Anastasius Grün, tega se je lahko nadjal, kdor je koli čital njegovo pisanje v knjizi Vodniku na spomin. Prihodnjič morda zvemo kaj boljega. Mi hočemo svojih pravic, ktere imamo od narave in od cesarja, in če Bog dá pa naše splošno prizadevanje, dosežemo jih gotovo, naj se nam tudi vpre deset deželnih zborov!

Od Sotle. —M.— Koder je veliko grajščin, ondod je kmet največ siromašen; koder je pa mnogo siromaštva, ondod je dosti odrtnikov in družih nevrednežev človeške družbe; ondod je sploh malo dobrega, vzlasti pa malo moštva in omike, najlepše narodne krasote. Štajerske Slovence ob Sotli ta nasreča najbolj zadeva, huje nego druge dele naše domovine. Marsikdo, če je sodil le na videz, lahko je narodu očital nemarnost; komur je pa Slovenec dobro znan, ta sme reči brez domače hvale, da smo pridni, in da po nekterih straneh celó delamo z neverjetnim trudom: ali vendar vidne obéne obilice, splošne začimnosti pri nas nikjer ne zapaziš; med Nemci in Čehi pa mnogi kraji slové zaradi bogastva, dasitudi se tamkaj ljudjé tako ne poté od zore do trdne noči.

Po našej domačii se nahaja — da bi tako ne — veliko uboštvó, pa naj-si trdijo mnogi, da je kmet zdaj iméten, kakor še ni bil nikoli poprej, in da bi lahko mogel nositi še večje teže. Te vrste kmetje so pri nas le izimki. Uže sedanji čas hoče imeti, da se tenko preišče, zakaj se tako godí; umni prijatelji slovenskega naroda in gospodarstva pa naj o tem odkrito povedó svoje misli, da se lotimo boljšanja, dokler še ni prekasno. Kmet je uže zdaj preubožen, in še zmirom uboža. Zemljišča se mu vedno manjšajo, ker odprodava kos za kosom, kolikor je koli mogoče; na ostanek pa nakopava čedalje večé dolgove, dokler zemljiščna knjiga ne kaže zadnje zaréze; dalje mora plačevati davke, ki so tako neprimerno vskipéli; dajati mu je velike obresti, in gotovo mu je naposled potrebno tudi hraniti sebe in družino — pa vse to za čim? Zadnje letine so rés bile največ dobre; toda poleg vse pridnosti, poleg vsega truda in prizadevanja, poleg vseh pridelkov so zabreli vendar manjši zemljaci v dolgove, kterih več ne užuga poljska rodovitnost. V silí se prodaja živina, ki je potrebna kmetovanju; prodaja se celó pohištvo in séme! Koliko je tacih gospodarjev, kteri s pomladi okopavajo ob teróčih stroških vinograd, čigar prihodnji obródek so uže pred obdelovanjem prodati morali, samo da so lakoti ušli! Pravijo,

da sila kola lomi; gládu pa tudi malo tékne odrtniški ali kazenski zakon. Še je trdna resnica, da ga na svetu ni zla, katero ne bi imelo slabih nastopkov. Ti nastopki so, da veči posestniki bogaté, kakor še nikoli poprej; da po slepej ceni kupavajo zemljo; da grabijo novce (denarje) s čudnimi obrestmi, — in da bodo manjši sosedje kmalo njihovi beli sužnji, ako se to ne ustavi. Koliko jih je, da se ne srámijo iskati po 100—200 odstotkov na leto! In koliko je ubogih siromakov, ki ponujajo neusmiljene obresti; ki zastavljajo, kar se koli dá zatéti pri hiši: pa vendar nikjer ne morejo dobiti na pósodo! Kako se pa zdravju ustreza v tacih okolnostih? Kako se more skrbéti za uk in krepost rastóčega zaráda? Kaj se je nadjati od mladine, ktera vedno mora stradati? Marsikako oholo srce, marsiktera pobožna duša bi se ne pridržnila kamena pobirati, kadar vidi mimo iti zagrešeno siroto, ko bi le znano bilo, kako in zakaj se je reva pogreznila v blato mrzkih dél!

Uže od nekđaj in povsod je navada hvaliti minole čase, ter grajati svoje dni. Če temu početju ljudje niso imeli vselej in povsod pravega vzroka, moramo reči, da ga ima gotovo naš kmet, ki je še pred nekoliko leti bil mnogo bogatejši, žđaj pak se čedalje hitrejšé bliža telesnemu, torej tudi dušnemu uboštvu. Zadnji čas je, da se mu podadé krepki pripomočki. Posebno zarad svobode, zarad politične veljave svojih rojakov nam je skrbéti, in sicer povsod in precej skrbéti, da se zboljša imetnost med narodom. Ako ga zares hočemo povzdigniti, prav tukaj moramo pričeti! Narodu, ktereга ne tare uboštvo, ni se bati izpodlezovalcev materijalne sreče; ni se bati, da mu ne bi napredovala prava domača izobrazženost; ni se mu bati dušnih in političnih zapeljilcev. Brez materialne in dušne moči pa je narodova krepost in veljava le prazna péna, ki se vzdigne iz vode. Naj se tedaj oglašajo razumni domorođci tudi o tej reči, ki ne trpi dolzega odloga!

— Čul sem v Brežicah, da se pridno tiska dr. Razlagova zbirka južnim Slovanom priljubljenih pesmi. Posvečena menda južnim Slovankam, bode imela nad 200 različnih pesmi, in utegnila bi uže konec pomladi lepšati vsako pravo slovensko hišo.

Važnejše dogodbe.

Slovenska. Ljubljana. Govori se, da misli g. baron Coddelli v zgodovinskem društvu sklicati véliki shod, ki se ni bil sešél uže od leta 1859. Udje vsi radi plačujeje društvenino, pa nihče ne vpraša, ali ima to kak namen ali ne?

Sv. Peter na Krasu. Zgodaj zjutraj 4. dan t. m. se je vnela kmečka hiša blizu kolodvora. Ob 8. uri je uže bil ugašen ogenj s pomočjo postojnske sikalice (špricalnice), ki so jo bili poklicali po telegrafu. Hlapec je neki bil pijan prišel domú ob dveh po noči, potem je menda kadil in zapalil. Vsega obžganega, uže mrtvega so potegnili potlej iz žrjavice.

Reka. Malen na soparo g. Matesića pri Reki je pogorel, zavarovan je bil z 150.000 gld. Ogenj se je pokazal 1. dan t. m. zvečer, in v malo časa je vse pokončal; samo en hlev je otét. Le-ta malen je bil okoli kacih 100 korakov od unega, ki je bil pogorel lani.

Dunaj. Akademija vednosti v Berlinu je g. dr. Fr. Miklošića izvolila za uda v modroslovsko-zgodovinskem razredu.

— „Wanderer“ piše, da je bil 31. januarja puščen iz zapora g. Leskovec, ki je v tožbi s Tkalcem, vrednikom lista „Ost-u.-Westa.“ Več ga ne dolžé vélike izdaje in nadraževanja, toda še je v tožbi, da je kalil javni mir.

— Slovansko pevsko društvo na Dunaji bode imelo 10. dan t. m. 2. „besedo“ v Sperlovem poslopji. Vhodnice samo za gospode veljajo po 1 gld. 50 kr., za gospode z gospémi pa po 3 gld. Godba bode pod vodstvom g. Leitermayerja, glasovodje c. k. pehotnega polka cesarja Aleksandra.

Češka. V Pragi misli nek kamnopolisec na svitlo dajati nov češki list s podobami.

— „Politik“ piše: „Angleška in Avstrija želíte, da se Turčija mora obdržati. Vodilo Angleške je trgovina; ali Avstrija išče svoje pretrésice v Nemškej, dasitudi njeni narodje tega neté; dasitudi se Nemška sama vpíra temu; ali na spodnej Donavi pa Avstrija prepušča družim važen prostor, kateri bi jej lahko zagotovil moč v izhodnej Evropi. Ta politika bi še utegnila našemu cesarstvu prizadeti žalostnih dogodkov.“

— „Hlas“ piše, da je Purkyně nasvetoval, naj češki deželni zbor pošlje Nj. veličanstvu prošnjo, da bi se podarilo milošćenje v tiskarnih prestopkih.

Galicija. Ujeli, so uže 40 ljudi ki so hoteli iti čez mejo na Poljsko; bili so največ mladi rokodelci.

Ruska. Poljska. Vpor vedno raste povsod, in pri Kolodnu je neki bil hud boj. Langievič vpornikom zapoveduje v Vonhoku; ima jih pod seboj nad 3000. Nemir se je razširil čez Litvo, Podolsko in Volhinijo. Govoré, da imajo vpornici uže nad 200.000 ljudi med seboj. Tudi iz Galicije hité Poljakom na pomoč; iz Levova pravijo, da je odšlo uže okoli 600 mož. Bila je krvava bitva pri Olezyncah, Rusje so bili pahneni.

— Pri Liviecu so oroženi vporniki zgrabili vojake, ki so imeli stražo pri mostu na železnici; zmaga je ostala vpornikom. Pri Skiernevicah so vojaške novake osvobodili vpornici. Vladna vojska se zbira v Kielcah in Radomu. Po polдне 1. dan t. m. je 2000 vpornikov osvojilo Olkuš, potem pak so se obrnili proti Sosnovicam in Modrzeju. Pruski vojaci so prišli v Mysłowice svoje meje bránit. Tomašov so vpornici uže večkrat zmogli. Na Volhinskem pri Olčincah je bila bitva; Rusje so bili tepeni. Zgrabilo je 1. dan t. m. 83 vpornikov Varšavski brzi vlak na železnici; v Čenstohovu se je zbralo 6000 vpornikov; skoraj vsi imajo puške.

— Čuti je, da se čedalje več vpornikov zbira. Tudi pametni možaki se družijo vporu. Vojskovod Vysocki, mož jake predrznosti, znan uže od leta 1830—31, neki da je prišel v deželo in prevzel vodstvo. Tudi vojskovod Čajkovski, zdaj v turškej službi, pišejo da je z doberšno, vrlo oroženo četo udaril v Besarabijo. Začasna vlada se krepko brani, ali vpor pišejo, da je uže tolik, da ga več ni moči precej zadušiti.

Črna gora. List „Independance“ je dobil z Dunaja telegram, da črnogorski knez Nikolaj g. Rechbergu, francozkemu in ruskemu poslancu na Dunaji toži turško vlado, ker se ne drži dogovorov o strelnicah, in ker je tudi prelomila poznejše obljube. Bati se je, da bi se v kratkem ne zgodilo kaj résnega.

Grška. Za prvosednika je izvoljen Valbis. Elliot je oznanil, da Koburški vojvoda vzame grški prestol, in da bi se tudi potem rad grške vere prijel njegov nastopnik.

Amerika. Konfederirci v Arkansasu so se umeknili vojskovodu Macclernandu; 7000 se jih je podalo na milost. Burnside pravijo da je šel zopet preki Rappahannoka; konfederirci popušćajo stanje okoli Frederiksburga. 1400 konfederircev je zmaganih v Alabami. Longstreet je stopil na Braggovo mesto.

— Angleži so vzeli več braziljskih ladij pred Rio Janeiro. Narod in cesar je srdit.

Popravek. V zadnjem listu na 1. strani v 2. razdelku v 19. vrsti od zdolaj gori naj se bere: državnem namestu: deželnem.

Vredništvo.

Popotni.

Javne prodaje.

29. januarja 1863: G. Sassen iz Hanovra; g. Cohen iz Monakovega; g. Velussig iz Siska; g. Maraz iz Broda; g. Dietz z Dunaja; g. Leskovitz iz Idrije; g. Simon iz Reichenana; Gospa pl. Eyselsberg iz Gradca;

30. januarja: G. Dannhauser iz Innsbruka; gg. Schwärzler in Dinisil z Dunaja; g. Max iz Jaske; g. Knaus iz Kočevja; g. Valduga iz Gradca; g. Nowotny z Zidanega mosta; g. Skozhier iz Trsta;

31. januarja: G. Niederist iz Bleiberga; g. Foges iz Prage; gg. Struh in Hofer z Dunaja; gg. Hell, Kastelitz in Petrič iz Trsta; g. Petklich iz Benetek; g. Friedl iz Brna;

1. februarja: G. Kulla iz Verone; g. Hirnich z Vidma; gg. Ehrlich in Redtenbacher z Dunaja; gg. Anderson in Casappi iz Trsta; g. Papadopulo iz Idre; g. Novak iz Siska; g. Breitling iz Sežane; g. Suppe iz Reke;

2. februarja: Gg. Srimšek in Tabai iz Gradca; g. Semele z Dunaja; g. Dolence iz Razdrtega; g. Lipoušeg iz Trsta in g. Altschul iz Toplic.

3. februarja: G. Sieber iz Piska; g. Lanzer z Dunaja; g. Mayer z Dvora; g. Burda iz Planine in g. Milač iz Bukovca.

4. februarja: G. Lesjak iz Zagreba; g. Rothbarth iz Frankfurta; g. Roth iz Gepingen; g. Schrader iz Nürnberga; gg. Cohn, Engelmann in Resch z Dunaja; g. Hirschmann iz Čakaturna; g. Simonich iz Trsta; gg. Hostnig in Jutenberger iz Celovca.

D r a ž b e			Imena tistih, katerih posestvo se prodaja	Od kod so doma?	Okrog:
1.	2.	3.			
18. feb.	17. febr.	17. mar.	Klemens Zupan.	iz Potoka.	Radolca.
.	18. mar.	18. apr.	Gregor Ocepek.	" Cerknice.	Planina.
.	20. febr.	20. mar.	Juri Stare.	" Knežaka.	Bistrica.
20. "	"	"	Jakob Žužek.	" Juršič.	"
.	20. mar.	24. apr.	Franc Vide.	" Zmalčeje vasi.	Kostanjevica.
20. feb.	21. febr.	21. mar.	Jovana Smerdel.	" Smrji.	Bistrica.
20. feb.	20. mar.	21. apr.	Jerina Martinčič.	" Beča.	"
23. "	23. "	24. "	Ana Cernugel.	—	Metlika.
26. "	"	20. "	Matija Rovar.	" Bele.	Ipava.
26. "	26. "	27. "	g. Dragotin Ravnihar.	na Gobniku.	Trebno.
2. mar.	16. apr.	4. maja	Andrej Flek.	iz Kota.	Črnomelj.
.	.	22. "	Tone Tomšič.	" Knežaka.	Bistrica.
.	.	25. "	Franc Juvanec.	" Cerknice.	Planina.
.	23. febr.	24. mar.	Matevž Čuk.	" Brinja.	Senožeče.
21. feb.	21. mar.	22. apr.	Janez Lukanič.	" Butoraja.	Črnomelj.
9. "	9. "	9. "	Jože Banovec.	" Tuševga dola.	"
14. "	14. "	17. "	Janez Hočevar.	" Lipovca.	"
3. "	3. apr.	10. "	Janez Stricl.	" Skril.	"
4. mar.	7. mar.	8. "	Ivan Mušič.	" Oberh.	"
.	4. mar.	11. apr.	Janez Stanič.	" Rožanc.	"
.	.	18. febr.	Juri Santel.	" Belskega.	Planina.
13. feb.	13. mar.	17. apr.	Janez Strise.	" Versičev.	Metlika.
25. apr.	23. maj.	24. jun.	Andrej Švajcar.	—	Črnomelj.
.	24. febr.	24. mar.	Janez Tomše.	" Bleda.	Radolca.
6. mar.	11. apr.	8. maja	Peter Kralj.	" Griča.	Črnomelj.
28. feb.	27. mar.	24. apr.	Jože Butala.	" Bistrice.	"
.	.	28. febr.	Andrej Juvančič.	" Ravn.	Lož
3. jun.	3. julija	4. avg.	Jakob Delis.	" Blok.	"
21. feb.	21. mar.	21. apr.	Jože Sterle.	" Polan.	"
14. "	14. "	14. "	Janez Avsec.	" Ušivk.	"
18. "	18. "	18. "	Gregor Gradišar.	" Radleka.	"
13. "	13. "	14. "	Franc Kočevar.	" Starega terga.	"
16. "	16. mar.	20. "	Jožef Rangerjevi.	" Verhpolja.	Satičina.
.	.	11. febr.	Janez Šnidarsič.	" Silentabra.	Bistrica.
.	.	9. maja	Jože Lavrenčič.	" Vrbova.	"

Umri.

28. januarja 1863: Jakop Karse, st. 63 let; Marija Terezija Stedry, st. 20 ur; Karolina Ničman, stara 16 ur;
 29. januarja: Ludvik Šorl, star 10 let;
 30. januarja: Gospod Wilhelm Novak, st. 38 let;
 31. januarja: Franciska Fabiani, st. 4 mesc. Juri Rabuse, st. 40 let;
 1. februarja: Gospa Katarina Kancian, st. 72 let; g. dr. Anton Zwayer, st. 68 let.

2. februarja: Teresija Horr, st. 14 let; Barbara Rupar, st. 88 let; Amalija Prikšner, st. 21 let; Jera Strukel, st. 77 let.

Dunaj 3. februarja.

Nadavek (agio) srebra je 113.50.

Ljubljanska cena

31. januarja 1863.

	Srednja cena		Najviša cena			Srednja cena		Najviša cena			Srednja cena		Najviša cena	
	gld.	kr.	gld.	kr.		gld.	kr.	gld.	kr.		gld.	kr.	gld.	kr.
vagan pšenice	5	—	—	—	stot pšenične moke	7	—	12	—	libra govčine	—	20	—	22
" rži	3	18	—	—	" ržene	—	—	8	—	" telétine	—	20	—	22
" soržice	3	75	—	—	" ajdove	7	—	10	—	" svinjine	—	19	—	22
" ječmena	3	2	—	—	" debeljačeve	—	—	6	—	" slanine nove, (speha)	—	28	—	—
" ovsu	2	25	—	—	" sena	1	30	1	50	" " stare	—	42	—	—
" debeljače (tursice)	3	46	—	—	" slame	—	90	1	5	" sala	—	—	—	38
" ajde	2	82	—	—	vagan oglja	—	38	—	48	" masla	—	60	—	—
" prosa	3	7	—	—	" koruna (krompirja)	—	—	—	—	" prsnega masla (putra)	—	55	—	—
" fižola	4	50	—	—	sežen drv 30" dolžih (trdih)	8	—	—	—	" lojčevih sveč	—	42	—	—
" leče	6	20	—	—	" " (mehk.)	6	—	—	—	" meda	—	25	—	—
" graha	6	—	—	—	libra (funt) sladkorja	—	42	—	44	" prediva	—	20	—	33
" boba	5	—	—	—	" kave	—	70	—	90	vrč (bokal) vina	—	40	—	80
" kaše	4	50	—	—	" olja laškega	—	50	—	60	" piva	—	20	—	32
stot (cent) ječmenka (je-spranja)	7	—	—	—	" lanenega	—	38	—	—	" žganja	—	70	1	—
					" gorsičnega	—	—	—	42	" vinsk. cveta	—	84	—	—